

Milan Langer
PEKLO JSOU TI DRUZÍ
HELL IS THE OTHERS
& Radoslav Pavlíček
• 26. 6. – 28. 8. 2008 •

Hellboy: Božská komixie (La Divina Comixia)

(Koncept Milan Langer; peromance Victory Nox; scriptual akt Michal Tošner; Galerie Fons 26/06/08)

Zobrazování pekla má v dějinách umění dlouhý rodokmen. Motivy pekla se vinou od Danta Aligieriho přes Hieronyma Bosche až po současnost. William Blake prohlásil, že „peklo je vždy jednodušší malovat nežli nebe“.

Milan Langer ve své nové sérii oživuje téma pekla prostřednictvím postavy Hellboye od Duncana Fegreda. Vlastním způsobem redefinuje hranice pekla. K tomuto účelu užívá - coby gnómu - známý výrok: „Peklo jsou ti druzí.“ Tento výrok však nekompromisně odnímá Sartrovi a vkládá ho do úst Hellboye. Vyvolává tak transmutaci smyslu. Když totiž tuto sentenci neříká člověk, ale říká ji sám ďábel, znamená to, že ďábelské zlo se nemůže rovnat zlu, které páchají smrtelní lidé. Lidé si staví své vlastní peklo, které má úzké hranice, lidé jsou si navzájem peklem.

V tomto světě je Hellboy jakýsi polepšený satanáš, který ovládl zlo sám v sobě. Ulamuje si rohy a shlíží s odporem na lidi, protože jeho vlastní zlo bledne proti duchovnímu satanismu živých. Hellboy si uvědomuje, že je čistější, protože není lidský. Hellboy je spíše kráva-býk, spíše Minotaurus než člověk. Je padlým andělem mezi lidmi. Říká-li taková bytost, že peklo jsou ti druzí, znamená to, že peklo je na zemi, tady a teď. Znamená to, že také nebesa spadla.

Milan Langer dnes vyznačuje takový prostor či rezervoár, v němž již více není nebe a pekla, v němž „není nic mimo zem“. Langer bez rozpaků demaskuje d'ábelskou tvář normálního života. Normální život je pekelným kruhem, v němž „peklo jsou ti druzí“. Langerova d'ábelskost usvědčuje normální životy z jejich vlastní pekelnosti.

Do konceptu Hellboye zahrnul Langer svůj dialogizovaný autoportrét. Langera-Hellboye nalezneme v křesle, v němž snuje své d'ábelské plány. Ze svého křesla rozehrává paranormální jevy, aby ukázal absurditu normálního života. Langer dokáže ve chvílce „vyzkratovat“ všechny vaše kódy a zinscenovat z nich vlastní scénu. Usedá v křesle jako Markýz de Sade, který režíroval svá šílená představení v blázinci. V „dialogizovaném křesle“ pak Langer usedá s Oscarem Wildem, v dialogizovaném křesle sní s Dantem či Williamem Blakem. Hellboy a Langer procházejí peklom jako Vergilius a Dante. Božská komedie je převrstvena Božskou comixií.

Podívejme se, koho dnes vidíme v Dantově pekle. V tomto kruhu pekla je meditující Churchill věčně kouřící svůj doutník, je zde Abraham Lincoln věčně sedící na svém trůnu; v tomto kruhu pekla musí Clinton věčně hrát na saxofon americkou hymnu za houslového doprovodu d'ábelské ženy Moniky Lewinské. V dnešní performanci proběhne převtělování, spiritismus, prolínání tváří, virtuální travestie. Zde zazní hymnus země Velkého Ďábla a vše bude zpečetěno konstituční smlouvou. V této pekelné travestii platí pravidlo, že peklo, to jsou ti druzí. Dávejte dobrý pozor: „Až Lucifer zhasne světlo, skončí svět.“

Hellboy! Hellgirl! Substant Langer, Here we go!

